

متن پرسش

سلام علیکم: عرض ادب و احترام. استاد طاهرزاده در فرمایشاتتان در باب خواب و رویا و ... اشاره ای هم به مقدار خوابیدن داشتید که فرمودید باید نه خواب بیش از حد باشد و نه کم و استناد به سیره معصومین و عرفا هم داشتید که این بزرگواران هم خواب داشتند مگر در مواقعی که در حالاتی باشند و خوابشان کم تر یا اصلا مدتی کوتاه خواب نداشته باشند و فرمودید ولی به صورت دائم نیست که این بزرگواران اصلا به صورت دائم خواب نداشته باشند، و فرمودید که اگر انسان خواب نداشته باشد بدن و روح آسیب دیده و فرسوده می شود، سوال: ۱. اخیرا تلویزیون با یک جانباز بزرگواری مصاحبه کرده بود که اگر اشتباه نکنم ۳۰ سال نخوابیده، آیا این جانباز عزیز نخوابیدنشان در مبانی دینی با چه تعریف و منطقی قابل هضم است؟ ۲. در یک صوتی بنده گوش کرده بودم به این مضمون که آن سخنران فرموده بود اگر شما دنبال مباحث علمی و به اصطلاح دنبال حق باشی و واقعا دغدغه و هم و طلب فرد باشد، خداوند خواب را از فرد می گیرد و اگر اشتباه نکنم به این صورت که خداوند به خواب می فرماید که دیگر مزاحم فرد نشود، و ایضا این چطور؟ التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. متأسفانه آن جانباز عزیز گرفتار یک نوع بیماری است و خود او بسیار از این موضوع در رنج است. ۲. در هر حال خواب یکی از الطاف الهی است. قرآن می فرماید: «وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا» خواب را برای شما وسیله آرامش و اسقرار قرار دادیم. پس منظور از این که می فرمایند در سیر و سلوک خواب را از آن ها می گیرند؛ خواب های بیهوده و اضافه منظور است. موفق باشید